

NOWOWIERNIK (37) *sb m*

nowowiernik (37), [**nowywiernik**].

Zawsze w pisowni łącznej.

Oba o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w nowo oraz wierny).

*sg N nowowiernik (1). ◇ G nowowiernika (1). ◇ V nowowierniku (1). ◇ pl N nowowiernicy (16).
◇ G nowowiernik(o)w (9), [nowych wiernik(o)w]. ◇ D nowowiernik(o)m (7). ◇ A nowowierniki (2).*

Sł stp brak, Cn s.v. nowowierny, Linde XVI w.; poza tym XVIII w. s.v. nowowierny.

Wyznawca nowej wiary, heretyk, kacierz; haereticus, rerum novarum in disciplina Christiana reus
Cn (37) : Temu iednemu/ nietylko Sárnicki/ álbo Lizmánin/ ále wśzytká tá Ordá nowowiernikow
tych/ plácu nigdy niedoŧtoi. OrzList f4v; WujJud 4v, Mm7; ále gdyby prawdę zeznać chćieli/ á
pilnie w ŧpráwy y obyczáie/ nowowiernikow ŧwoich poyźrzeć/ obaczyliby to/ co Chriŧtus mowi
Fáryzeufzom/ iz wćzniowie ich dwákróć gorźzymi/ niź ich náuczycielowie ŧá. NiemObr 15; ReszPrz
53, 74 marg; ZAŧmákwálá dźiŧ bárzo/ Wiklefá kácermiŧtrzá náuká/ łákomym Kátholikom/ y
ŧkápym Nowowiernikom/ z ŧtrony nie dawánia dźieŧięcin: pod tym płázczem/ że niepilnoŧć ábo złá
ŧpráwę w ŧługách Koŧcielnych vpátruiá. LatHar 126, 56, 324; Nowowiernicy podeptáli y popłwáli
wśzytko ŧłowo Boże y piŧmo S. y fáłźywymi głoźami ábo wykłádami/ árgumenty y regeŧtrámi ŧrodze
pogwáćili WujNT przedm 3, s. 11 [2 r.], 12, 13 marg, 248 (13); Poćić ŧię tedy potrzebá a nie wiárá
tylko do niebá wlatáć/ moy miły Nowowierniku WysKaz 25, 25, 31, 37, 38; PowodPr 45; [náŧłuchał
byŧ ŧię tu w Poŧelŧkiey izbie pienia nowego [...] tych nowych wiernikow RotRozm M3v].

Wyrażenie: »nowowiernicy dzisiejszy, terażniejszy« [szyk 7:2] (8:1): co ŧnadź ćieleŧnych ludźi
więcey obychodźi/ y owśzem ŧię ŧobie ći terážniejszy Nowowiernicy przymiláią ReszList 149;
LatHar +4v, 10; Nowowiernicy dźiŧieyŧzy/ nieprzyáćiele Pokuty ŧ. áni Sákrámentu/ áni łámeġo
ŧłowá Pokuty ŧćierpieć nie mogáć/ miáłto pokuty vpámiętánie/ ábo pokáianie (pro paenitentia
refipifcentiam) omylnie y zdrádliwie podmietaiá WujNT 11, 13, 47, 80, 256, 397.

[Szereg: »niewiernicy albo nowowiernicy«: Przetoź y ći Niewiernicy/ álbo Nowowiernicy náŧzy
dźiŧieyŧzy/ łámoŧłáncy á włázowie/ ktorzy bez porządneġo powołániá ná wrzędy Koŧcielne łámi ŧie
wdzieráią [...] mieli ŧie zaprawdę tego lepiej álbo od łámeġo Chryŧtá Páná/ álbo od ŧwięteġo Koŧciołá
ieġo náuczycć/ pierwey niźli ŧie ná te wrzędy oborzyli. WujPosN 1584 I 12 (Linde).]

Synonimy cf NOWOWIERCA.

Cf NOWAWIAREK, NOWOWIAREK, NOWOWIERCA, NOWOWIEREK,
NOWOWIERNY